

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá tématem distanční výuky a jejím pojetím učiteli chemie v době pandemie COVID-19. V teoretické části je stručně charakterizováno učitelovo pojetí výuky a jeho dílčí složky, distanční forma výuky, její vývoj, principy a efektivita. Následně je pozornost věnována aktuální situaci ohledně distančního vzdělávání během pandemie a konkrétně zaměřením na výuku chemie. Pro výuku chemie jakožto předmětu, jehož součástí jsou nejen teoretické, ale i praktické znalosti, představoval přechod na distanční formu velkou výzvu. Každý učitel se jí chopil jinak. Cílem práce je zmapovat a představit přístupy několika učitelů k distanční výuce chemie, podmínky pro distanční výuku, jak na straně učitelů, tak na straně žáků, a zkušenosti s takto pojatou výukou. Výzkumného šetření formou rozhovoru se zúčastnilo 16 respondentů. Otázky se týkaly tří hlavních oblastí, a to technické realizace distanční výuky, pedagogických aspektů ve výuce a vlivu distanční výuky na vzdělávací obsah. Výpovědi byly analyzovány pomocí metody otevřeného kódování. Ze zjištění vyplývá, že na úrovni učitelů i škol bylo přistoupeno k organizaci výuky v distanční podobě různým způsobem. I když distanční forma výuky přinesla řadu komplikací, nabídla učitelům prostor pro změnu v přístupu k jednotlivým aspektům výuky. Ukázalo se, že mnohé přístupy a prvky distanční výuky jsou využitelné i do budoucna.